

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebvs Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

3 De sensu litterali figurato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](#)

nimirum Beatiss. Virgo minime ignara Sathanam, se nonnunquam solere transfigurare in angelum lucis, voluerit expiscari, es-
setne Spiritus bonus, an malus? Nam cum
versata esset in diuinarum litterarū lectio-
ne, probè norat satis in illis insinuari, quis
futurus esset incarnationis modus, & idcir-
co, inquit dictus Doctor, cogitabat illa se-
cum, si mihi iste modum prodat in diuina
scriptura indicatum, iam pro Dei legato il-
lum habebo.

De sensu Litterali figurato.

C A P. III.

SENSUS Litteralis figuratus est, quando
voci tribuitur significatio, quæ ex prima
origine illi non competit. Exempli causa,
nomen LEONIS à prima sua origine usurpa-
tum est ad denotandum animal ferox & fil-
uestre. S. Ioannes vero in sua Apocalypsi, cù
ait. *Vicit Leo de tribu iuda.* usurpauit in signi-
ficatione impropria ad denotandum Christū
resuscitatum. Itaq; sensus litteralis hic non
est, qui prima institutione vocis Leo signifi-
catur, sed qui metaphorica acceptione de-
signatur, ut sensus sit. *VICIT CHRISTVS
de tribu iuda.*

Neq; ad intelligendā sacram scripturam
parui

Apoc. 5.

parui interest, posse discernere sermonem proprium à figurato, ut docuit nos suo exemplo Samaritana; quę ignara huius discriminis, simulatque Dominum audiuit dicentem, se posse ei porrigere aquam, quę sitim perpetuo restinguat, stupore defixa dixit. *Domine, nō quād in quo haurias habes: Et putes tuus altus es: Vnde ergo habes aquam?* existimans Christum vocem Aquæ in propria significatione v̄surpasse.

Ioan. 4.

I M O S. Augustinus alicubi assuerat periculose errari in diuina scriptura, quando vox propria accipitur pro translata, vel cōtra: vii faciebant hæretici, qui sensu proprio, non metaphorico exponebant illud dictum Christi apud B. Matihæum. *Et sunt Eunuchi, qui se castrauerunt propter regnum cœlorum.* & simul hæc documenta, ad cognoscendum discrimen, subiungit. *Quicquid neque ad morum honestatem, neque ad fidei veritatem referri potest, accipiendum est figuratè.* Et paulo post. Si præceptua est scriptura locutio, & videtur iubere flagitium, *& virtutem verare figuratè accipiendum est.* Si autem flagitium vetat, aut beneficentiam iubet, tunc proprie accipiēda est. Exempli autē loco adducit verba illa Proverbiū Salomonis. *Si esurierit inimicus tuus, ciba.* Pro. 25.

Matt. 15.

G. illumi:

illum: & si sitierit, potum da illi. Sic enim sa-
ciens, carbones ignis congeres super caput eius.
Ac dicit, priora verba. Si esurierit inimicus
tuus, &c. exponenda in sensu proprio: po-
steriora vero, carbones ignis congeres super
caput, in translato. Nemo enim dubitate
potest, peccaturū, qui carbones ignitos cō-
gereret in caput sui inimici. In translato au-
tem sensu verba illa hāc habent subiectam
sententiam. Si inimico tuo hoc beneficium
præstiteris, ut cibum potumq, necessarium
ei subministres, ex vehementia doloris &
compunctionis de suo peccato, tantos edet
clamores, ac si igniti carbones in caput eius
incidissent, & mox conciliabitur tibi, & tu
eum lucrifacies Christo Saluatori.

*De nonnullis diuinæ scripturæ
Figuris.*

C A P. IV.

ETIAMSI quamplurimæ in vtraque tam
noui, quam veteris testamenti scriptura
exstant figuræ, adeoque omnes quarum
Rethores in præceptis artis suæ memine-
runt, ut allatis exemplis ostendit Ludouicus
Carbo in sua Rhetorica diuina, ego tamen
paucas tantum quasdā, idque ex Euangelio
maxi-